

A ג"ד
Intro
Today we will learn בע"ה of דף ע"ט of יבמות.
The topics we will learn about include
The גמרא will discuss the story with the נתינים demanding
the killing of 7 of שאול המלך's descendants
====

A
*The גמרא will discuss
the story with the נתינים
demanding the killing of
7 of שאול המלך's
descendants*

B
The גמרא will present that משה, יהושע ודוד all decreed
against the נתינים becoming part of the קהל, and will
explain what each of them added onto the previous one
====

B

משה, יהושע ודוד
decreed
against the נתינים
becoming part of the קהל

C
The גמרא will present a מחלוקת and discussion regarding
which of a סריס אדם or a סריס חמה is a בום and which is not
In our גמרא a סריס אדם refers to a person who became a
סריס after birth
And a סריס חמה refers to a person who is a סריס from birth

C

סריס חמה   **סריס אדם**
A סריס from birth   *Became a סריס after birth*

1 So let's review

The Gemara continues the story which caused דוד המלך to prohibit the נתינים from marrying into כלל ישראל. In revenge for גבעונים causing the death of שאול המלך, they asked for 7 sons of שאול to be hanged. When דוד tried to appease them and they did not relent, דוד said; שלשה סימנים יש באומה זו
There are three qualities the Jewish People possess; הרחמנים והביישנים וגומלי חסדים

And the Gemara cites Pesukim in the Torah:

רחמנים דכתיב
ונתן לך רחמים ורחמך והרבך
ביישנים דכתיב
בעבור תהיה יראתו על פניכם
גומלי חסדים דכתיב
למען אשר יצוה את בניו ואת ביתו
ושמרו דרך ה' לעשות צדקה ומשפט

2 Dovid HaMelech continued;

כל שיש בו שלשה סימנים הללו ראוי להדבק באומה זו
Since they do not have the מדה of רחמנות, they are not worthy to become part of ישראל כלל.

Nevertheless, since דוד could not appease them in any other way, he handed over 7 of שאול's descendants, and the גבעונים killed them by hanging.

1 *The Gemara continues the story*
which caused דוד המלך to prohibit נתינים from marrying into כלל ישראל
The גומלי חסדים requested 7 of שאול's sons to be hanged.
When דוד tried to appease them and they did not relent, דוד said;
שלשה סימנים יש באומה זו
הרחמנים והביישנים וגומלי חסדים

<i>דכתיב</i> למען אשר יצוה את בניו ואת ביתו ושמרו דרך ה' לעשות צדקה ומשפט	<i>דכתיב</i> בעבור תהיה יראתו על פניכם	<i>דכתיב</i> ונתן לך רחמים ורחמך והרבך
---	---	---

2 *Dovid HaMelech continued;*
כל שיש בו שלשה סימנים הללו ראוי להדבק באומה זו
Since they do not have the מדה of רחמנות, they are not worthy to become part of ישראל כלל.
Since דוד could not appease them...
He handed over
7 of שאול's descendants,
and the גבעונים killed them
by hanging

3 רב הונא explains that דוד chose these seven in the following method:
 העבירום לפני ארון
 He passed שאול's descendants in front of the ארון.
 כל שארון קולטו למיתה
 If the person was detained by the ארון he was given over to the גבעונים.
 כל שאין ארון קולטו לחיים
 If the person was not detained by the ארון his life was spared.

3 *רב הונא explains...*
 דוד chose these seven in the following method:
**העבירום לפני ארון
 כל שארון קולטו - למיתה
 כל שאין ארון קולטו - לחיים**

4 The גמרא proceeds to explain several difficulties in this incident:
 והא כתיב
 לא יומתו אבות על בנים
 ובנים לא יומתו על אבות
 איש בחטאו יומתו
 Generally, a person is punished for his own עבירות, and not for those of his ancestors?
 However, this case was different, to the extent that מוטב שתעקר אות אחת מן התורה
 ואל יתחלל שם שמים בפרהסיא
 It is better that this פסוק be questioned, rather than causing a ה'חילול ה' with that the נתינים were mistreated and nothing was done.

4 *The גמרא proceeds to explain several difficulties in this incident:*
 ?
**והא כתיב
 לא יומתו אבות על בנים
 ובנים לא יומתו על אבות
 איש בחטאו יומתו**
 מוטב שתעקר אות אחת מן התורה
**ואל יתחלל
 שם שמים בפרהסיא**

5 The פסוק continues and relates that the bodies were not buried until months later;
 והא כתיב
 לא תלין נבלתו על העץ

Although, it is אסור to leave a body hanging overnight, this case was different,
 מוטב שתעקר אות אחת מן התורה
 ויתקדש שם שמים בפהרסיא
 It is better that this פסוק be questioned, in order to create a 'קידוש ה'.

5

◆

The bodies were not buried until months later

◆

והא כתיב
 לא תלין נבלתו על העץ

◆

מוטב שתעקר אות אחת מן התורה
 ויתקדש
 שם שמים בפהרסיא

6 Passers-by would ask why they were hanging, and when they were told they would say;
 אין לך אומה שראויה להדבק בה כזו
 The Jewish Nation is indeed a worthy People;
 ומה בני מלכים כך
 בני הדיוטות על אחת כמה וכמה
 ומה גרים גרורים כך
 ישראל על אחת כמה וכמה
 They did not allow injustice - even the mistreatment of lowly converts by mighty princes - to go unpunished.
 And as a result
 מיד נתוספו על ישראל מאה וחמשים אלף
 One hundred fifty thousand non-Jews became גרים.
 =====

6

◆

Passers-by would ask why they were hanging when they were told they would say;

אין לך אומה שראויה להדבק בה כזו

◆

The Jewish Nation is indeed a worthy People;
 ומה בני מלכים כך
 בני הדיוטות על אחת כמה וכמה
 ומה גרים גרורים כך
 ישראל על אחת כמה וכמה

◆

And as a result

מיד נתוספו על ישראל מאה וחמשים אלף

7 The Gemara returns to that which we learned that הנתנינים דוד גזר עליהם
 And clarifies that other כנענים who were מגייר, were earlier decreed as עבדים and prohibited from marrying into כלל ישראל;
 משה גזר עליהם דכתיב מחוטב עציך עד שואב מימך
 However, משה גזר להווא דרא only decreed for his generation. Later; יהושע גזר עלייהו דכתיב ויתנם יהושע ביום ההוא חוטבי עצים ושואבי מים
 However, יהושע גזר בזמן שבית המקדש קיים extended the decree for as long as the Beis HaMikdash stands.
 דוד גזר בזמן שאין בית המקדש קיים איסור עולם דוד המלך extended it forever to be an איסור עולם
 =====

7 הנתנינים דוד גזר עליהם

Other כנענים who were מגייר, were earlier decreed as עבדים and prohibited from marrying into כלל ישראל;

משה גזר עליהם

דכתיב

מחוטב עציך עד שואב מימך

▼	▼	▼
דוד גזר בזמן שאין בית המקדש קיים	יהושע גזר בזמן שבית המקדש קיים	משה גזר להווא דרא

דכתיב

ויתנם יהושע ביום ההוא חוטבי עצים ושואבי מים

8 The Gemara proceeds with the next משנה, which returns to Halachos of Yibum:
 זאקט די משנה אמר רבי יהושע שמעתי שהסרים חולץ וחולצין לאשתו
 I heard from my teachers that there is a סריס that does חליצה, and that חליצה is done for his wife; והסרים לא חולץ ולא חולצין לאשתו
 And there is a סריס that does not do חליצה, and חליצה is not done for his wife; ואין לי לפרש
 But I do not know which one does - and which one does not - do Chalitzah.

8 אמר רבי יהושע שמעתי...

והסרים לא חולץ ולא חולצין לאשתו	שהסרים חולץ וחולצין לאשתו
---------------------------------	---------------------------

...ואין לי לפרש

9 The Mishna proceeds to present a מחלוקת in how to interpret this teaching:

אמר רבי עקיבא אני אפרש
 סריס אדם חולץ וחולצין לאשתו
 מפני שהיתה לו שעת הכושר
 Someone who became a סריס after birth does חליצה, because there was a time when he was fit.
 סריס חמה לא חולץ ולא חולצין לאשתו
 מפני שלא היתה לו שעת הכושר
 A סריס from birth does not do חליצה, because he never was fit.

רבי אליעזר אומר
 לא כי
 סריס חמה חולץ וחולצין לאשתו
 מפני שיש לו רפואה
 This is not correct;
 But rather a חמה סריס does חליצה, because he can be healed.
 סריס אדם לא חולץ ולא חולצין לאשתו
 מפני שאין לו רפואה
 A סריס אדם does not do חליצה, because he cannot be healed.

9

◆

מחלוקת
 how to interpret this teaching

<p>סריס חמה לא חולץ ולא חולצין לאשתו</p> <p>▼</p> <p>מפני שלא היתה לו שעת הכושר</p>	<p>סריס אדם חולץ וחולצין לאשתו</p> <p>▼</p> <p>מפני שהיתה לו שעת הכושר</p>
<p>רבי אליעזר אומר לא כי</p>	
<p>סריס חמה חולץ וחולצין לאשתו</p> <p>▼</p> <p>מפני שיש לו רפואה</p>	<p>סריס אדם חולץ וחולצין לאשתו</p> <p>▼</p> <p>מפני שאין לו רפואה</p>

10 The Mishna adds
 העיד רבי יהושע בן בתירא על בן מגוסת
 שהיה בירושלים סריס אדם
 And when בן מגוסת died
 ויבמו את אשתו
 לקיים דברי רבי עקיבא
 His brother performed Yibum, in accordance with Rebbe Akiva's opinion.
 =====

10

◆

העיד רבי יהושע בן בתירא
 על בן מגוסת
 שהיה בירושלים סריס אדם
 ויבמו את אשתו
 לקיים דברי רבי עקיבא

11 The משנה concludes with several Halachos:
הסריס לא חולץ ולא מייבם
Rashi cites the Gemara above כ"ד דף;
ולא ימחה שמו
פרט לסריס ששמו מחוי

וכן איילונית לא חולצת ולא מתייבמת
The Gemara there says;
אשר תלד
פרט לאילונית

11

<p>וכן איילונית לא חולצת ולא מתייבמת</p> <p>{ אשר תלד פרט לאילונית }</p>	<p>הסריס לא חולץ ולא מייבם</p> <p>{ ולא ימחה שמו פרט לסריס ששמו מחוי }</p>
--	--

12 הסריס שחלץ ליבמתו
לא פסלה
Rashi explains; she does not become disqualified
מן הכהונה
שאין חליצתן חליצה
Because the Chalitzah is as if it never took place.
בעלה
פסלה
מפני שהיא בעילת זנות
Rashi explains;
שאסורה לו משום אשת אח שלא במקום מצוה
And she is נבעלה לפסול לה

12

<p>בעלה</p> <p>↓</p> <p>פסלה</p> <p><i>מפני שהיא בעילת זנות</i></p> <p>שאסורה לו משום אשת אח שלא במקום מצוה</p>	<p>הסריס שחלץ ליבמתו</p> <p>↓</p> <p>לא פסלה</p> <p>מן הכהונה שאין חליצתן חליצה</p>
---	---

13 וכן איילונית שחלצו לה אחין
לא פסלוה
בעלוה
פסלוה
מפני שבעילתה בעילת זנות
Same explanation
=====

13

<p>בעלוה</p> <p>↓</p> <p>פסלוה</p> <p><i>מפני שבעילתה בעילת זנות</i></p>	<p>וכן איילונית שחלצו לה אחין</p> <p>↓</p> <p>לא פסלוה</p>
--	--

14 The Gemara begins to explain the Mishnah: Rebbe Akiva said;
 סריס אדם חולץ וחולצין לאשתו מפני שהיתה לו שעת הכושר
 Someone who became a סריס after birth does חליצה, because there was a time when he was fit.
 סריס חמה לא חולץ ולא חולצין לאשתו מפני שלא היתה לו שעת הכושר
 A סריס from birth does not do חליצה, because he never was fit.

14

אמר רבי עקיבא
 אני אפרש

סריס חמה	סריס אדם
לא חולץ	חולץ
ולא חולצין לאשתו	וחולצין לאשתו
מפני שלא היתה לו שעת הכושר	מפני שהיתה לו שעת הכושר

15 The Gemara asks that according to Rebbe Akiva סריס אדם should be חולץ?
 Because he is included in the לאו of 'לא יבא פצוע דכא וכרות שפכה בקהל ה' חייבי לאוין כחייבי כריתות דמו וחייבי כריתות לאו בני חליצה וייבום נינהו ש ממוזר have the same status as חייבי כרת, in that ערוה, and therefore they are completely פטור from חליצה וייבום.

15

לא חולץ should be חולץ אדם
 because he is included in the לאו of

לא יבא פצוע דכא וכרות שפכה בקהל ה'

And Rebbe Akiva holds

חייבי לאוין כחייבי כריתות דמו וחייבי כריתות לאו בני חליצה וייבום נינהו

16

After rejecting two other answers the Gemara concludes;
Our משנה follows the תנא that says

מחייבי לאוין דשאר
הוי ממזר

It is only regarding a לאו that involves a relative that רבי
עקיבא says

מחייבי לאוין כחייבי כריתות
and, יש ממזר מחייבי לאוין

מחייבי לאוין גרידי
לא הוי ממזר

But regarding a לאו that does not involve a relative, רבי
עקיבא does not say

מחייבי לאוין כריתות
and, אין ממזר מחייבי לאוין

The child is not a ממזר

And since a סריס אדם is a לאו גרידא, he is not like חייב כריתות
and he is a בן חליצה ויבום. However, because of the לאו
he is חולץ ולא מייבם.

16

The Gemara concludes;

Our משנה follows the תנא that says

מחייבי לאוין דשאר
הוי ממזר

*It is only regarding a לאו
that involves a relative*

that רבי עקיבא says

חייבי לאוין
כחייבי כריתות
and

יש ממזר
מחייבי לאוין

מחייבי
לאוין
גרידי
לא הוי
ממזר

סריס אדם